

Петро Хузангай

Я — РАДЯНСЬКИЙ ГРОМАДЯНИН

Володимиру Маяковському —
живому серед живих

Скільки різних земель є, о світе безкрай!
Та не скрізь сяє сонце свободи.
Скільки різних говірок, пісень і звичаїв,—
Розкувать би нам сили народів.

Я не хочу чужого, своє — ніби трунок:
Найдорожчий нам край лиш один.
Знову чути нам голос поета-трибуна:
Я — радянський громадянин!

~~Де я тільки не йшов наступально і гордо!
Пам'ятаю степи із річками...~~
Коли йшов, розступались барони і лорди,
Королі з їх всіма найманцями.

Наймити і раби, мов свободу, стрічали
Мій прихід... Йшов між гір і долин...
Все збагнув я: їх думи, надії, печалі...
Я — радянський громадянин!

Слово правди гримить, світ старий оглушає,
І, крилате, ширя над землею,
Над землею і в небі, моря розтинає,
Ти це слово відчуєш душею!

Хто б не був ти — шахтар, хлібороб, а чи воїн,
Українець, чуваш чи грузин,—
Честь і слава тому, хто сказати достоїн:
— Я — радянський громадянин!

Чи, крім неба Вітчизни, ще є таке ясне,
Краща є од Вітчизни моєї?!
Нам дорожча за все — наша дружба прекрасна,
Наша вірність великій ідеї.

По шляху комунізму незмінним робочим
Я зйду до найвищих вершин.
Мені Партія вірить, натхненник і зодчий:
Я — радянський громадянин!